

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของเนื้อหา

จากสถานะในปัจจุบัน ประชากรของประเทศไทยเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วเป็นทวีคูณ การที่ประชากรเพิ่มขึ้น ทรัพยากรของประเทศที่มีจำนวนจำกัด ก็ร่อยหรอลงและเกิดเป็นปัญหามลภาวะของสิ่งแวดล้อม การแก้ไขปัญหาดังกล่าว แม้จะทำได้หลายมาตรการด้วยกัน เช่น มาตรการทางกฎหมาย มาตรการทางเศรษฐกิจ มาตรการทางการเมือง และมาตรการทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ฯลฯ แต่ไม่ว่าจะเป็นมาตรการใด ๆ ก็ตาม นับว่ากระทำได้ยากและเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มมากขึ้นทุกที ปัจจุบันและเวลานี้ ผู้คนทั้งหลายต่างก็ เริ่มจะเห็นพ้องต้องกันว่า การแก้ไขปัญหานั้นที่ถูกต้อง ตรงเป้าหมายมากที่สุดน่าจะ เป็นการแก้ไขที่ต้นเหตุ คือการแก้ไขเจตคติ ค่านิยม การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของมนุษย์ ให้เกิดความตระหนัก มีจิตสำนึก มีพฤติกรรมที่ถูกต้องเหมาะสม ในการอนุรักษ์พลังงานและสิ่งแวดล้อมให้เกิดขึ้น ในตนเองและผู้อื่นต่อไป เพื่อก่อให้เกิดผลกระทบทางบวก ต่อการพัฒนาทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืนในอนาคต

อากาศจัดเป็นพลังงานที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต การอยู่รอดของมนุษย์และสิ่งมีชีวิต โดยทั่วไป อากาศมีองค์ประกอบที่สำคัญได้แก่ ออกซิเจน (O_2) ประมาณ 21% ไนโตรเจน (N_2) ประมาณ 78.09% อาร์กอน (A) 0.93% และคาร์บอนไดออกไซด์ (CO_2) ประมาณ 0.03% และก๊าซอื่น ๆ เช่น นีออน ฮีเลียม ไฮโดรเจน โอโซน เป็นต้น (ณรงค์ ณ เชียงใหม่, 2525, หน้า 87) ทุกวันนี้อากาศเต็มไปด้วยสิ่งปฏิกูลและมลพิษมากมาย โดยเฉพาะมลพิษทางเสียงและอากาศซึ่งจัดอยู่ในประเภทมลพิษในเมืองที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตและสิ่งแวดล้อมของประชาชน (สิริวดี อินทรกำแหง ณ ราชสีมา, 2538 , หน้า 1)

ในปัจจุบันฝุ่นละอองเป็นปัญหามลพิษหลักในเขตเมืองและชุมชนขนาดใหญ่ โดยเฉพาะกรุงเทพมหานคร เนื่องมาจากการขยายตัวอย่างรวดเร็วของกิจกรรมอุตสาหกรรม การคมนาคม ขาส่ง การจราจร และกิจกรรมอื่นๆ (สมศักดิ์ ชัยพิพัฒน์, 2539 , หน้า 85) ฝุ่นละอองที่เกิดจากการคมนาคม โดยเฉพาะรถยนต์ได้ระบายมลพิษต่าง ๆ จากการเผาไหม้ที่ไม่สมบูรณ์สู่ชั้นบรรยากาศ เช่น ก๊าซคาร์บอนมอนนอกไซด์ ไฮโดรคาร์บอน และฝุ่นละออง (กรมควบคุมมลพิษ, 2539 , 9) นอกจากปัญหาจราจรแล้วยังพบว่าโครงการก่อสร้างอาคารและถนนต่าง ๆ เช่น ทางด่วนยกระดับ รวมทั้งการขุดถนนได้ทำให้เกิดฝุ่นละอองจำนวนมากเช่นกัน (สมัย อาภาภิรม, บรรณาธิการ, 2537 , หน้า 231)

สภาพปัญหาดังกล่าวเป็นสิ่งที่ประชาชนสัมผัสอยู่ตลอดเวลาและเกิดความตระหนักถึงความรุนแรงของปัญหา โดยสะท้อนผ่านการสำรวจความคิดเห็นของคนกรุงเทพมหานครในประเด็นที่เกี่ยวข้อง

การแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม พบว่า คนกรุงเทพมหานครส่วนใหญ่ ร้อยละ 95.6 เห็นว่าปัญหาอากาศเป็นพิษมีระดับความรุนแรงสูง และร้อยละ 68.1 เห็นว่าปัญหาอากาศเป็นพิษในกรุงเทพมหานครจำเป็นต้องได้รับการแก้ไขเป็นอันดับแรก (บริษัทศูนย์วิจัยกลีกรไทย, 2539 , หน้า 2)

ผลการสำรวจความคิดเห็นดังกล่าวสอดคล้องกับสภาพข้อเท็จจริงที่พบว่าฝุ่นละอองเป็นปัญหาหลักทางสิ่งแวดล้อมของกรุงเทพมหานคร จากการตรวจวัดปริมาณฝุ่นรวม (Total Suspended Particulate Matter ; TSP) เฉลี่ย 24 ชั่วโมงมีค่าเท่ากับ 0.55 มก./ลบ.ม ซึ่งสูงกว่าค่ามาตรฐานที่กำหนดไว้คือ 0.33 มก./ลบ.ม. นอกจากนี้ยังพบว่าปริมาณฝุ่นที่ตรวจวัดได้มีค่าเกินมาตรฐานตั้งแต่ปี 2534 เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน (กรมควบคุมมลพิษ, 2539 , 3)

นอกจากนี้รายงานการสำรวจและการเก็บตัวอย่างจากฝุ่นละอองและยานพาหนะ โดย ศ.ดร. นพ.เทพนม เมืองแมน พบว่ามีเชื้อโรคติดมากับฝุ่นถึง 38 ชนิด แบ่งเป็นเชื้อรา 18 ชนิด และเชื้อแบคทีเรีย 20 ชนิด เชื้อโรคเหล่านี้ส่วนใหญ่จะเป็นอันตรายต่อสุขภาพของมนุษย์ โดยเฉพาะเด็ก ผู้สูงอายุ ผู้ป่วยด้วยโรคเบาหวาน และผู้ที่ภูมิคุ้มกันบกพร่อง (สุกรานต์ โรจนไพรวงศ์, 2539 , หน้า 107)

แหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศ อาจจำแนกเป็น แหล่งกำเนิดตามธรรมชาติ (Nature Source) และแหล่งกำเนิดที่เป็นกิจกรรม หรือ การกระทำของมนุษย์ (Man – Made Source) ซึ่งได้แก่ การเผาผลาญเชื้อเพลิงประเภทต่าง ๆ และกระบวนการผลิต เช่น การผลิตปูนซีเมนต์ รวมทั้งการก่อสร้างอาคารบ้านเรือน (กรมควบคุมมลพิษ, 2539) ทั้งนี้สัดส่วนของมลพิษในบรรยากาศ ร้อยละ 40 เกิดจากไอเสียของยานพาหนะ ร้อยละ 40 เกิดจากการก่อสร้าง ร้อยละ 10 ฝุ่นบนท้องถนนและไหล่ถนน ที่เหลือ ร้อยละ 20 จากโรงงานอุตสาหกรรมและสถานประกอบการอื่น ๆ รวมทั้งการเผาขยะในที่แจ้ง (สุกรานต์ โรจนไพรวงศ์, 2539, หน้า 107)

แม้ว่าแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศจะมาจากการคมนาคมและการก่อสร้างเป็นส่วนใหญ่ แต่ยังมีกิจกรรมอีกประเภทหนึ่ง ซึ่งก่อให้เกิดฝุ่นและกลิ่นเหม็นต่อประชาชน ได้แก่ การเผาเศษ ซึ่งยังไม่ได้รับการดูแลและควบคุมอย่างจริงจัง

การเผาเศษในปัจจุบันก่อให้เกิดฝุ่นและกลิ่นเหม็นนั้น เกิดจากการเผาไหม้ที่ไม่สมบูรณ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การใช้ฟืน หรือ ถ่านเป็นเชื้อเพลิงทำให้เกิดฝุ่นและควันได้มาก เนื่องจากการเผาที่อุณหภูมิต่ำกว่า 750 องศาเซลเซียส และเป็นการเผาในเตาเผาแบบห้อยเตี้ยที่ไม่มีห้องเผาคว้น และกลิ่น (กรมควบคุมมลพิษ, 2539)

ควันที่เกิดจากการเผาไหม้ประกอบด้วย ถ่าน ขี้เถ้า (Ash) และทาร์ (Tar) ซึ่งมีขนาดตั้งแต่ 0.1 ถึง 1.0 ไมครอน สารพวกถ่าน ขี้เถ้าจะทำให้ควันเป็นสีดำ (ณรงค์ ณ เชียงใหม่, 2525, หน้า 104) ควันที่เกิดจากการเผาไหม้ จะแพร่กระจายออกจากปล่องควันไปรวมกับฝุ่นในบรรยากาศกลายเป็น ฝุ่นรวม (Total Suspended Particulate Matter ; TSP) หมายถึง ฝุ่นทุกชนิด ทั้งขนาดเล็กและขนาดใหญ่ ทั้งนี้ฝุ่นขนาดเล็กกว่า 10 ไมครอน สามารถเข้าสู่ร่างกายทำอันตรายต่อปอดชั้นในได้ นอกจากฝุ่นแล้วความ

เคื่อดรื้อนที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือ กลิ่นเหม็นที่เกิดจากการเผาผลาญ หากพิจารณาจากสิ่งที่ถูกเผาทั้งหมดแล้วจะพบว่า ศพและโลงศพ รวมทั้งดอกไม้จันทน์และเชื้อเพลิงต่างเป็นสารอินทรีย์ ดังนั้นควันที่ได้จากการเผาไหม้ จึงประกอบด้วย คาร์บอนไดออกไซด์ และกลิ่นเหม็นที่เกิดขึ้นจากไฮโดรเจนซัลไฟด์ ควันและกลิ่นเหม็นจะเกิดขึ้นในช่วงที่อุณหภูมิลดต่ำ เนื่องจากการระเหยของไอน้ำจากศพทำให้เกิดการเผาไหม้ที่ไม่สมบูรณ์ (เมตตา ตรีศิริเนตร, 2537, หน้า 2)

อย่างไรก็ตามแม้ว่าฝุ่นละอองที่เกิดจากการเผาผลาญอาจคิดเป็นสัดส่วนที่เล็กน้อยเมื่อเทียบกับแหล่งกำเนิดฝุ่นขนาดใหญ่ เช่น โครงการก่อสร้างต่าง ๆ หากแต่สภาพของจังหวัดเชียงใหม่ในปัจจุบันที่พบฝุ่นกระจายอยู่ในชั้นบรรยากาศเกินค่ามาตรฐานอยู่แล้วนั้น การศึกษาถึงแหล่งที่มาของมลพิษไม่ว่าขนาดเล็กหรือขนาดใหญ่มีความจำเป็นทั้งสิ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งกิจกรรมการเผาผลาญที่ดำเนินอยู่ท่ามกลางชุมชน แม้ว่าจะมีสถานที่สำหรับเผาผลาญที่เป็นการเฉพาะอยู่แล้วแต่สภาพการตั้งบ้านเรือนของประชาชนอย่างแออัดในปัจจุบัน ทำให้ยากที่จะหลีกเลี่ยงผลกระทบจากมลภาวะทางอากาศ

จากการที่ยังไม่ปรากฏว่ามีการศึกษาผลกระทบของฝุ่นจากการเผาผลาญโดยตรงต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน โดยตรง แต่ก็อาจประเมินผลกระทบทางอ้อมได้โดยการ ประเมินผลกระทบที่เกิดจากฝุ่นรวม (Total Suspended Particulate Matter ;TSP) ซึ่งเป็นดัชนีที่ใช้ตรวจวัดคุณภาพอากาศ ของกรมควบคุมมลพิษ ดังนั้นในการเผาผลาญที่ปล่อยมลพิษสู่ชั้นบรรยากาศจึงเป็นการเพิ่มสิ่งสกปรกในอากาศ สถานะดังกล่าวนี้ ได้ส่งผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน ในจังหวัดเชียงใหม่ ดังนั้นการศึกษผลกระทบจากฝุ่นรวม จึงเป็นการศึกษาผลกระทบทางอ้อมที่เกิดจากมลพิษจากการเผาผลาญเช่นกัน การเผาผลาญที่ดำเนินการอยู่ในปัจจุบันได้สร้างมลพิษและเพิ่มความสกปรกในอากาศ อย่างต่อเนื่อง และมีแนวโน้มที่จะมีการเผาผลาญเพิ่มมากขึ้นในอนาคต เนื่องจากมีผู้เสียชีวิตเพิ่มขึ้นตลอดเวลา

การเข้าสู่ร่างกายของฝุ่นรวมนั้นขึ้นอยู่กับขนาดรูปร่างและความหนาแน่นของอนุภาคเมื่อเข้าสู่ร่างกายและอนุภาคที่อยู่ในระบบทางเดินหายใจจะถูกขับสู่ช่องว่าง (Terestirium) หรือระบบทำลายเชื้อโรค (Lymphatic System) หากเป็นอนุภาคที่ละลายน้ำได้ก็อาจจะอยู่ปนกับเสมหะหรือเมือกบดซึ่งอาจซึมเข้ากระแสเลือดทำอันตรายได้ (วงศ์พันธ์ ลิ้มปเสนีย์, 2529 , หน้า 29) การที่ฝุ่นละอองขนาดเล็กสามารถเข้าสู่ร่างกายถึงปอดชั้นในได้นั้นเป็นอันตรายต่อสุขภาพอย่างยิ่ง เพราะโอกาสที่ฝุ่นจะสะสมแล้วก่อให้เกิดอันตรายมีสูงเนื่องจากคนเราต้องหายใจตลอดเวลา หากต้องอยู่ในสภาพที่อากาศสกปรกเป็นเวลานานแล้ว เชื่อว่าบุคคลเหล่านี้จะมีปัญหาสุขภาพเกี่ยวกับทางเดินหายใจได้ โดยเฉพาะเด็กและผู้สูงอายุ (สุกรานต์ โรจนไพรวงศ์, 2539 , หน้า 107) ฝุ่นควันและกลิ่นที่เกิดขึ้นได้สร้างความเคื่อดรื้อนแก่ประชาชนอาจก่อให้เกิดความรู้สึกอึดอัดความสับสนวุ่นวาย หรือขาดความสุขทั้งทางร่างกายและจิตใจที่ต้องทนอยู่ในสภาพที่ไม่พึงประสงค์ (เทพนม เมืองแมน, 2529 , หน้า 128) อีกทั้งฝุ่นยังทำความสกปรกแก่ข้าวของเครื่องใช้และอาคารบ้านเรือน ทั้งนี้ยังทำให้ร่างกายต้องมีการเปลี่ยนแปลงเมื่ออยู่ในบริเวณที่

อากาศสกปรกเพราะหายใจไม่สะดวก อาจทำให้ร่างกายอ่อนเพลียไม่สามารถทำงานได้เต็มที่ (ณรงค์ ณ เชียงใหม่, 2525 , หน้า 111)

การควบคุมมลพิษจากการเผาไหม้โดยหน่วยราชการยังไม่มีมาตรการควบคุมอย่างชัดเจน คือไม่มีการกำหนดค่ามาตรฐานฝุ่นละอองที่เกิดจากการเผาไหม้ หรือการควบคุมมาตรฐานของเตาเผาไหม้ รวมทั้งระบบการเผาไหม้ ทำให้ขาดเกณฑ์มาตรฐานที่ใช้ในการปรับปรุงและเลือกใช้เตาเผาไหม้ที่ปลอดภัย

จะเห็นได้ว่าการเผาไหม้ที่ดำเนินการอยู่ในปัจจุบันได้สร้างมลพิษและเป็นการเพิ่มความสกปรกในอากาศอย่างต่อเนื่องและมีแนวโน้มที่การเผาไหม้จะเพิ่มขึ้นในอนาคต เนื่องจากมีผู้เสียชีวิตจากโรคเอดส์ที่เพิ่มขึ้นตลอดเวลา (กรุงเทพมหานคร, 30ก.ค.2539 , หน้า 11) ทั้งนี้ปัจจุบันการควบคุมมลพิษจากการเผาไหม้ โดยหน่วยราชการยังไม่มีมาตรการควบคุมอย่างชัดเจน คือไม่มีการกำหนดค่ามาตรฐานฝุ่นละอองที่เกิดจากการเผาไหม้ หรือการควบคุมมาตรฐานของเตาเผาไหม้ รวมทั้งระบบการเผาไหม้ ทำให้ขาดเกณฑ์มาตรฐานที่ใช้ในการปรับปรุงและเลือกใช้เตาเผาไหม้ที่ปลอดภัย

กรมควบคุมมลพิษ ได้เสนอแนวทางแก้ไขปัญหามลพิษจากการเผาไหม้โดยแนะนำให้สุสานหรือฌาปนสถาน ใช้เตาเผาไหม้แบบห้องเผาไหม้คู่ (Couple Chamber) ซึ่งเป็นเตาเผาไหม้ที่ออกแบบมาให้มีการเผาไหม้ 2 ครั้ง โดยห้องเผาไหม้แรก (Combustion Chamber) เป็นบริเวณเผาไหม้ ส่วนห้องเผาไหม้ที่สอง (Recombustion Chamber) เป็นห้องเผาไหม้และกลั่นเหม็น ทั้งสองห้องเผาไหม้ มีการปรับสภาวะให้เกิดการเผาไหม้ที่สมบูรณ์ ซึ่งสามารถลดฝุ่นควันและกลิ่นเหม็นที่เกิดขึ้น (กรมควบคุมมลพิษ, 2539)

ด้วยเหตุและปัจจัยดังกล่าวนี้ ผู้ศึกษาจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการยอมรับนวัตกรรมเตาเผาไหม้แบบห้องเผาไหม้คู่ของพนักงานฌาปนกิจ ประจำสุสานในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ เพื่อให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ได้ตระหนักและเล็งเห็นมลพิษใกล้ตัว ที่เกิดจากการใช้เตาเผาไหม้แบบห้องเผาไหม้เดี่ยว อันเป็นปัญหาต่อสุขภาพและสังคมในท้องถิ่น เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานตลอดจนเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาภาวะเป็นพิษ และลดสิ่งสกปรกในอากาศต่อไป

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาระดับการยอมรับของพนักงานฌาปนกิจ ประจำสุสานในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ ต่อเตาเผาไหม้แบบห้องเผาไหม้คู่
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับของพนักงานฌาปนกิจ ประจำสุสานในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ ต่อเตาเผาไหม้แบบห้องเผาไหม้คู่
3. เพื่อศึกษาปัญหาอุปสรรคของพนักงานฌาปนกิจประจำสุสาน ในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ต่อการยอมรับนวัตกรรมเตาเผาไหม้แบบห้องเผาไหม้คู่

ขอบเขตการศึกษา

ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือ พนักงานฉาปนกิจประจำสุสานในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ มีทั้งหมด 10 แห่ง ประกอบไปด้วย พนักงานฉาปนกิจประจำสุสานช้างเผือก สุสานช้างคลาน สุสานป่าตัน สุสานบ้านท่อ สุสานสันกู่เหล็ก สุสานบ้านเด่น สุสานหนองประทีป สุสานเสาหิน สุสานประตู่หายยาและสุสานบ้านแม่หยวก รวมพนักงานฉาปนกิจประจำสุสานในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ทั้งสิ้น 15 คน

ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษานี้จะศึกษาระดับการยอมรับ ปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับและปัญหาอุปสรรคของพนักงานฉาปนกิจประจำสุสานในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ ต่อการยอมรับนวัตกรรมเตาเผาศพแบบห้องเผาไหม้คู่

นิยามศัพท์เฉพาะ

การยอมรับนวัตกรรมเตาเผาศพแบบห้องเผาไหม้คู่ของพนักงานฉาปนกิจประจำสุสานในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ หมายถึง การที่พนักงานฉาปนกิจประจำสุสานในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ ได้รับทราบ ได้เรียนรู้และคิดพิจารณาข้อมูลเกี่ยวกับเตาเผาศพแบบห้องเผาไหม้คู่ และมีการตอบสนองโดยผ่านขั้นตอนต่างๆ ของการยอมรับ 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นสนใจ (Interest Stage) หมายถึง การที่พนักงานฉาปนกิจประจำสุสานในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ เริ่มมีความรู้สึกในเชิงบวกต่อเตาเผาศพแบบห้องเผาไหม้คู่ (Couple Chamber) อาจมีการหาความรู้ในเรื่องที่สนใจ แต่ยังไม่ถึงขั้นประเมินความเหมาะสมที่จะนำมาใช้งาน เป็นพฤติกรรมตอบสนอง ความต้องการอยากรู้ในนวัตกรรมใหม่
2. ขั้นประเมินค่า (Evaluation Stage) หมายถึง ความสนใจที่มีมากขึ้นของพนักงานฉาปนกิจประจำสุสานในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ต่อเตาเผาศพแบบห้องเผาไหม้คู่ โดยพิจารณาอย่างรอบคอบในทุกด้านทั้งประสิทธิภาพ ความยากง่ายในการใช้งานและค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้อง เป็นการประเมินความเป็นไปได้ที่จะใช้เตาเผาศพแบบห้องเผาไหม้คู่ก่อนการตัดสินใจ
3. ขั้นการยอมรับ (Adoption Stage) หมายถึง การที่พนักงานฉาปนกิจประจำสุสานในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ ได้ผ่านการพิจารณาอย่างรอบคอบโดยใช้ข้อมูลต่าง ๆ และผ่านการประเมินการเป็นไปได้อันถึง ขั้นตัดสินใจที่จะยอมรับหรือไม่ยอมรับเตาเผาศพแบบห้องเผาไหม้คู่

สุสานหรือฌาปนสถาน หมายถึง สถานที่ทำการติดตั้งเตาเผาศพและเป็นที่ทำพิธีกรรมทางศาสนาในการการเผาศพ โดยมีพนักงานฌาปนกิจประจำสุสานเป็นผู้รับผิดชอบ

พนักงานฌาปนกิจประจำสุสานในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ หมายถึง ผู้ที่ทำหน้าที่ในการเผาศพในสุสานที่ตัวเองเป็นผู้รับผิดชอบและเป็นพนักงานเทศบาลนครเชียงใหม่ ซึ่งได้รับมอบหมายงานจากเทศบาลนครเชียงใหม่

เตาเผาศพ (Crematorium) หมายถึง อุปกรณ์ที่ใช้ในการเผาศพ เตาเผาศพมีหน้าที่โดยตรงในการสร้างสภาวะที่เหมาะสมต่อการเผาไหม้ด้วยองค์ประกอบที่สำคัญ ได้แก่ เชื้อเพลิง อากาศ อุณหภูมิ และสิ่งที่ต้องการเผา ได้แก่ โลงศพ ศพ และดอกไม้จันทน์

ห้องเผาไหม้ (Chamber) หมายถึง ส่วนหนึ่งของเตาเผาศพซึ่งเป็นบริเวณที่เกิดการเผาไหม้ โดยมีหัวเผา (Burner) เป็นอุปกรณ์ให้ความร้อน โดยการเผาไหม้เชื้อเพลิง

ห้องเผาไหม้คู่ (Couple Chamber) หมายถึง ส่วนหนึ่งของเตาเผาศพซึ่งเป็นบริเวณที่เกิดการเผาไหม้ เตาเผาศพแบบนี้มี 2 ห้อง ได้แก่ ห้องเผาศพ (Combustion Chamber) และห้องเผาที่สอง (Recombustion Chamber) เป็นห้องเผาควัน ผุ่นและกลิ่นเหม็น

สถิติการเผาศพต่อปี หมายถึง จำนวนศพที่เผาเฉลี่ยต่อปีของสุสานในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่

การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเตาเผาศพแบบห้องเผาไหม้คู่ หมายถึง ความถี่หรือจำนวนครั้งที่พนักงานฌาปนกิจประจำสุสานในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ได้รับข่าวสารต่าง ๆ เกี่ยวกับเตาเผาศพแบบห้องเผาไหม้คู่ หนังสือพิมพ์ เอกสารของบริษัทเอกชน หนังสือราชการ ตลอดจนสื่อบุคคลต่าง ๆ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อให้ทราบถึงระดับการยอมรับของพนักงานฌาปนกิจ ประจำสุสานในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ ต่อเตาเผาศพแบบห้องเผาไหม้คู่
2. เพื่อให้ทราบถึงปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับของพนักงานฌาปนกิจประจำสุสานในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ ต่อเตาเผาศพแบบห้องเผาไหม้คู่
3. เพื่อให้ทราบถึงปัญหาอุปสรรคของพนักงานฌาปนกิจประจำสุสานในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ต่อการยอมรับนวัตกรรมเตาเผาศพแบบห้องเผาไหม้คู่